

ikke har noget med at gøre. Det er da noget, som man selv beslutter. Hvis man lod være med det, ville man da i det mindste skabe en mulighed for at eksperimentere og give det der initiativ og give nogle kommuner mulighed for at gøre mere, end de har i dag.

Jeg ved heller ikke, om man har låst sig så meget fast, men sådan er det jo indtil videre fremgået af ordførersvarene fra regeringspartierne. Jeg ved så ikke, om det ikke er helt så hårdt, som jeg har opfattet indtil videre, men jeg vil blive glad, hvis det ikke er helt så hårdt, og hvis der er nogle muligheder også her.

Så kommer indvendingen om EU, og den må vi jo selvfølgelig kigge på. Jeg har svært ved at forstå, at vi ikke kan stille en lang række af de her krav i forbindelse med EU-regler. Og jeg har hørt, at ministeren siger, at det kan hun ikke finde ud af før engang til efteråret, men det vil ikke hindre os i udvalget i at finde ud af, hvad argumentationen i dag er for, at man er så nervøs. Man kan sige, at hvis vi i lokalplaner ikke har muligheder, der går videre, har vi jo altså spillet os en lang række instrumenter i værktøjskassen af hænde.

Jeg vil så som en slags afslutning sige, at foruden at være et virkelig interessant og kreativt instrument i den kommunale planlægning – det er virkelig noget, der kunne engagere borgerne i det lokale demokrati, at man også kan lave den slags lokalplaner – har det her jo også den klare følgevirkning, at det virkelig for alvor sætter gang i at udvikle og få danske virksomheder til at arbejde med nye materialer, nye teknologier osv.

Jeg synes da, at det var lidt deprimerende at høre, at man ikke kunne lave krav f.eks. om passivhuse i en lokalplan, for det ville jo også være et udstillingsvindue i en kommune for borgerne og en inspiration til håndværkere, til virksomhedsejere og til alle, der skal arbejde med den store teknologiske fornyelse af vores byggeri, som vi har brug for i de kommende år.

Så jeg er sådan lidt skuffet over det og synes, at den del af forslaget er lidt oversolgt på forhånd, men håber, at vi i udvalgsarbejdet, ligesom hr. Per Clausen fra Enhedslisten sagde, kan kombinere tankegangen i SF's forslag med regeringens. I hvert fald vil vi gøre vores for, at det kan lade sig gøre.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
trægtet jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 110:

Forslag til folketingsbeslutning om en handlingsplan for bekæmpelse af undslupne mink i naturen.

Af Mette Gjerskov (S) m.fl.
(Fremsat 13/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Tak for beslutningsforslaget, hvis intentioner regeringen er enige i, fordi mink er en trussel, når de findes sådan frit i naturen. De er en trussel mod mange af vores ynglende fugle og små pattedyr, og det er et problem, som vi skal have gjort noget ved – effektivt og hurtigst muligt. Det er faktisk også lige præcis derfor, at Skov- og Naturstyrelsen og Danmarks Jægerforbund med tilslutning fra Vildtforvaltningsrådet, som jo er miljøministerens rådgiver i den slags sager, søsatte »Projekt minkbekæmpelse« i sidste måned.

I det projekt er der faktisk taget en lang, lang række initiativer, som er om ikke totalt parallelle så i hvert fald næsten parallelle med det, der ligger her. Og der må jeg sige, at det efter regeringens opfattelse er den rigtige måde at gribe problemerne an på, og derfor vil jeg også anbefale Folketinget at afvise beslutningsforslaget. Det er altså de rigtige folk, der har sat sig sammen nu

for at prøve at komme med nogle kvalificerede input til, hvad den bedste løsning vedrørende løsslupne mink er.

»Projekt minkbekæmpelse« omfatter f.eks. en informationskampagne om undslupne og udsatte mink og bekæmpelse af dem, det omfatter undersøgelse af dyreværns-mæssigt forsvarlige aflivningsmetoder, afprøvning af forskellige fældetyper og -opstillinger og metoder til at inddrage statsskovdistrikterne og befolkningen, særlig jægerne, i bekæmpelsen af mink. Projektet omfatter også storskalafor-søg med at nedbringe antallet af mink i fire udvalgte områder og om muligt jo altså gerne udrydde dem helt. Samtidig vil der ske en almindelig bekæmpelse af mink på grundlag af de metoder, vi allerede kender, den viden, vi allerede har, i områder, hvor der er særlig mange mink. Det gælder bl.a. i havne, hvor de sine steder har været udsat bl.a. for at bekæmpe rotter.

På basis af de indhøstede erfaringer vil der så siden hen blive udarbejdet den af forslagsstillerne ønskede handlingsplan for bekæmpelse af vilde mink. Det vil ske til næste efterår, og tanken er at bygge på en frivillig indsats fra jægere og andre særligt interesserede. Projektet ledes af en styringsgruppe, som ud over Danmarks Jægerforbund og Skov- og Naturstyrelsen bl.a. består af repræsentanter for Dyrenes Beskyttelse, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Ornitologisk Forening, Danmarks Miljøundersøgelser, Fødevarestyrelsen og Dansk Pelsdyravlereforening – kort sagt den brede vifte af dem, der har noget med det her område at gøre.

Der er altså allerede bred opbakning til projektet, og derfor forventer jeg også, at det vil føre til en bred indsats, som så kan nedbringe antallet af mink i naturen væsentligt på en både hurtig, effektiv og forsvarlig måde. Vi skal dog nok ikke forestille os, at det er muligt sådan fuldstændig at udrydde problemet, men vi kan i hvert fald minimere det ganske betydeligt.

Endelig rejser beslutningsforslaget også nogle spørgsmål om tilsyn med hegn om minkfarme og om bødestørrelser. Det er nogle spørgsmål, som hører under Fødevarestyrelsen, som har oplyst, at der kun var fire politianmeldelser i hele 2006, hvoraf man kun har kendskab til udfaldet af de to politianmeldelser. Så det er efter styrelsens opfattelse et noget ringe grundlag at udtale sig om bødestørrelser på, og et behov for at hæve bødeniveauet finder man altså ikke i Fødevarestyrelsen belæg for at have, på baggrund af

hvad de faktiske tal, de faktiske hændelser i 2006 er.

Hvad tilsyn med hegn angår, er der ikke noget fagligt til hinder for at integrere det i den øvrige kommunale miljøkontrol, men inden for de eksisterende ressourcemæssige rammer kan det ikke lade sig gøre for miljømyndighederne at føre tilsyn med hegn med den samme effektivitet, som det i dag gøres af fødevareregionerne. Så vi har faktisk en række ting i gang, og vi synes, at det er et forslag, der ikke er særlig godt timet, så regeringen kan ikke støtte det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Jeg skal nu give ordet til hr. Eyvind Vesselbo.

Eyvind Vesselbo (V):

Det er korrekt, at der er for mange vildtlevende mink i naturen, det er der ingen tvivl om. Men der er jo allerede, som ministeren også nævnte det, gjort meget for at komme problemet til livs.

Kl. 17.00

Problemet med tilførslen af nye mink til naturen, hvis man kan sige sådan, på grund af utilstrækkelig indhegning er ikke længere det største problem. Her er der effektive regler på området. Når fødevareregionerne fører et effektivt tilsyn med minkavlernes opfyldelse af hegningsreglerne, er den første del af problemstillingen med mink i naturen løst.

Problemet er nu den anden del af problemstillingen, nemlig at iværksætte tiltag, så de dyr, som allerede er i naturen, bekæmpes effektivt. Og det er en opgave, hvor Vildtforvaltningsrådet har vedtaget en handlingsplan, som Skov- og Naturstyrelsen er ved at føre ud i livet. Projektet hedder »Projekt minkbekæmpelse«. Så der er taget fat på problemerne. Venstre mener, at det, der ligger i de initiativer, er den rigtige måde at gribe tingene an på.

Og så skal man jo samtidig huske på, at en del af de mink, som lever vildt ude i naturen, er der, fordi der er nogle, som indimellem slipper nogle mink ud i naturen fra minkfarmene, så de kommer til at leve vildt ude i naturen. Det er jo med til at skabe de problemer, som vi har i dag.

I »Projekt minkbekæmpelse« tages en lang række initiativer, som har til formål at få bragt antallet af vildtlevende mink ned eller at få fjernet antallet helt. Derfor kan Venstre ikke støtte forslaget, fordi der faktisk er sat så mange gode ting i gang. Lad nu dem virke!

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Fru Tina Petersen som ordfører.

Tina Petersen (DF):

Jeg skal også på det punkt her tage ordførerskabet for hr. Jørn Dohrmann, som ikke kan være til stede i dag, så jeg skal redegøre for Dansk Folkepartis stilling til B 110.

Dansk Folkeparti kan godt se, at det bliver et større og større problem med alle de undslupne mink i naturen, og derfor ønsker Dansk Folkeparti også, at dette punkt bliver sat højere på dagsordenen. Men på baggrund af de enkelte elementer i forslaget må vi jo nok sige, at forslaget ikke er præcist nok. Derfor ønsker Dansk Folkeparti, at der bliver arbejdet videre på, hvad man kan gøre for at bekæmpe de undslupne mink og hindre, at de fortsat bliver udsat i naturen.

Jeg tænker på, at når vi skal bruge midler på området, altså kroner og øre, har vi penge i Miljøministeriet til det, der hedder naturgenopretning. Det er helt naturligt, at man ser på de budgetter, man har i ministeriet, inden man laver deciderede programmer eller budgetter for finansieringen af f.eks. effektiv bekæmpelse af mink i naturen.

Dansk Folkeparti finder, at vi altid skal have en effektiv bekæmpelse, når det er det, vi ønsker, eller når vi ønsker at ændre på disse ting.

Dansk Folkeparti er heller ikke tilhænger af, at man skal flytte tilsynet ud til kun at være i kommunerne. Dansk Folkeparti finder også her, at det i forbindelse med den miljøkontrol, som foregår ved alle mulige andre erhverv som f.eks. landbruget en gang hvert 4. eller 5. år, så også er helt naturligt, at kommunerne gennemgår minkfarmene og ser på, om de overholder kravene i deres miljøtilladelse. Så det er et samspil mellem forskellige instanser, som skal gøre, at det bliver en effektiv kontrol og en effektiv bekæmpelse af de undslupne mink i naturen.

Derfor må vi sige, at en højere bødestraf eller eventuelt en anden form for straf kan være en løsning. Jeg siger ikke, at det er den vej, man skal frem, men det kunne være en løsning. Her tænker jeg bl.a. på, hvad også undrer mig at andre ikke har nævnt, at vi jo mange gange oplever, at det er aktivister, som også er en del af det her, og som slipper de her mink ud i naturen, hvilket faktisk er utrolig synd, ikke bare for minke, men også for andre dyrearter.

Endvidere mener vi i Dansk Folkeparti i forbindelse med det fjerde punkt, at når man ud-

sætter mink fra havnefogdens side, er det utilstedeligt, og det burde slet ikke finde sted. Derfor skal der selvfølgelig hankes op i det. Og der kan man jo sige, at der er tale om en meget bevidst handling, som vi i Dansk Folkeparti finder ganske uanstændig, og som selvfølgelig skal stoppes omgående.

Kl. 17.05

Her mener vi, at der skal tages skrappe midler i brug, hvis det virkelig er sådan, at der er nogle, der bevidst udsætter mink i naturen, og det må være sådan, at man kigger på dem, som vi gør f.eks. på en forurener, hvor det er forurenere, som skal betale.

Kan man påvise, at den enkelte ikke har gjort nok for at sikre sit anlæg mod, at mink undslipper, er der selvfølgelig en ansvarspligt, og det må jo komme til at koste i kroner og øre.

Så Dansk Folkeparti mener, at det ikke er be-lyst ordentligt med det forslag her, og vi vil ikke tage stilling til det på nuværende tidspunkt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte dette beslutningsforslag. Vi er imod en kollektiv finansieringsordning vedrørende bekæmpelse af løsslupne mink. Der er i forslaget lagt op til, at det skal være hele erhvervet, der skal være med til at dække omkostningerne, på trods af at det jo ikke er alle, der har bidraget til problemet. Vi mener, at de initiativer, der er blevet søsat i sidste måned, dækker ønsket om bekæmpelse af løsslupne mink.

Ministeriet har allerede vedtaget og iværksat en handlingsplan på det her område, og det er sådan, at hegningerne kontrolleres hvert andet år. Der er altså ikke sket en nedprioritering af kontrollen med det at holde mink, og det er fødevarerregionernes ansvar. Det ansvar er specifikt, og det påtager de sig gennem en meget målrettet kontrol, og derfor er det også forkert at flytte opgaven fra fødevarerregionerne til kommunerne, da der allerede i dag er en velfungerende kontrol.

Det er klart, at overtrædelse af hegningsreglerne bør straffes, og derfor kan man sige, at et skarpt tilsyn med hegning og hegningernes indretning og funktion er meget vigtig. Men reglerne er jo altså klare, entydige og effektive, og det har hjulpet, idet antallet af nedlagte løsslupne

mink er faldet med godt 30 pct. i forhold til tidligere.

Det hjælper jo ikke, at dyrenes befrielsesorganisation lukker 6.000 mink ud i Nordsjælland, og at flere tusinde af dem bliver tilbage i naturen. Det hjælper hverken minken eller nogen anden i den her problemstilling. Tværtimod gør det problemet værre, og derfor tager jeg skarpt afstand fra aktioner som dem, dyrenes befrielsesorganisation iværksatte, og håber ikke, at vi kommer til at se mere af den slags.

Så kan man jo sige, at man lægger op til en kollektiv ordning, men havnefogederne har åbenbart brugt mink til at bekæmpe rotter – det var jeg ikke klar over, før jeg læste dette beslutningsforslag – men jeg kan da sige, at det vel er en adfærd, som ikke nødvendigvis behøver at fortsætte.

Jeg tilslutter mig formålet, at vi skal bekæmpe løsslupne mink, og det sker gennem den handlingsplan, der allerede er iværksat.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Ja, tak. Næste ordfører er hr. Johs. Poulsen.

Johs. Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre er positive over for tankegangen bag det her beslutningsforslag, nemlig at der skal ydes en effektiv indsats i bekæmpelsen af undslupne mink i naturen. Det er vi naturligvis, fordi vi – formodentlig ligesom forslagsstillerne – er af den opfattelse, at undslupne mink meget langt ad vejen gør stor skade i den naturlige fauna, og ikke mindst i en række områder med betydningsfulde og værdifulde fuglebestande er det et meget stort problem med undslupne mink. Derfor er vi som sagt enige i tankegangen bag beslutningsforslaget, der jo lægger op til, at vi skal have en effektiv indsats.

Vi er naturligvis helt bekendt med, at der pågår bestræbelser i øjeblikket, og at man også har nogle forsøg kørende, som i fuldskala i udvalgte områder skulle vise en bekæmpelsesindsats og resultater deraf. Det skal vi naturligvis have med ind i overvejelserne, når der skal findes endelige løsninger på, hvordan det her skal foregå i fremtiden. Naturligvis skal de erfaringer inddrages, men vi synes også, at en række af de overvejelser, der er her i beslutningsforslaget, er nogle, man bør diskutere videre.

Kl. 17.10

Vi synes samtidig, at man i udvalgsbehandlingen måske også kan få tilføjet yderligere bud på, hvordan man kan få en så effektiv indsats

som muligt. Vi tror sådan set i Det Radikale Venstre, at der er mulighed for at finde frem til løsninger, der kan supplere noget af den indsats, der nævnes af beslutningstagerne, og også noget af det, der foregår i de forsøg, som ministeren omtalte. Vi tror, at de kan suppleres med måske i virkeligheden relativt simple og meget billige forslag til, hvordan man bekæmper mink.

Vi tror egentlig, at det ville være rigtig godt, hvis man sådan i lighed med ordninger, man har haft før i tiden, lavede en slags præmieringsordning, hvor indfangne mink præmieredes med en eller anden mindre skattefri præmie, således at den f.eks. kunne aktivere folk, som af forskellige grunde har mulighed for at deltage i noget sådant; det kan være førtidspensionister, pensionister og andre, som vi også ved ville være dygtige til at komme omkring og få tilset fælder og lignende.

Egentlig ville det jo være rart, hvis vi på en lavteknologisk og billig måde kunne komme meget længere, end der lægges op til nu, for i de forsøg, der køres, er det jo det helt store apparat, der er i sat i sving, med de dyreste mandetimer, man stort set kan forestille sig, og derfor bliver det meget omkostningstungt.

Vi synes derfor, at det er godt, at forslaget er fremsat, fordi det kan give anledning til, at vi så netop kan drøfte de her forskellige typer af virkemidler, og set med vores øjne som sagt også gerne drøfte virkemidler, der involverer folk på en simpel og nem måde, og som måske også på en billig måde ville kunne give anledning til, at man får en meget mere effektiv bekæmpelse, end man har set hidtil og end det, der foreløbig er lagt op til.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg giver ordet til den næste ordfører, hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

I SF har vi læst forslaget med positive øjne. SF har i de sidste par år også rejst diskussionen om mink flere gange. Jeg har selv gjort det, og hr. Kristen Touborg har gjort det, og der har også været møder med ministeren, bl.a. fødevareministeren, hvor man har diskuteret det.

Sådan som jeg ser den her problemstilling, er den voksende, og vi skulle jo nødig få de tilstande, som man kender i den svenske skærgård, hvor det virkelig har ført til, at mink er med til at fjerne store dele af fuglebestanden. De er simpelt hen væk, og det kan faktisk ske i nogle om-

råder. Det handler jo først og fremmest om andefugle, som har reder på jorden, og hvor mincken tager for sig af æggene og ungerne og på den måde får udryddet andefuglene. Så det er et reelt problem, vi står med her.

Jeg er en stor tilhænger af finansieringsmodellen for det her; den mener jeg er nøglen til at vi virkelig får gjort noget ved det, og den er, at selvfølgelig skal branchen være med til at betale det. Hvis man følger sådan simple forurenere betaler-principper, må branchen jo være med til at betale det. Så siger hr. Christian Wedell-Neergaard, at det kan man jo ikke gøre kollektivt. Det er nu noget, vi virkelig gør meget ofte, det med, at vi lader en branche være med til at finansiere. Man kan måske også finde andre løsninger, som Socialdemokratiet lægger op til, men det helt afgørende er, at der skaffes penge fra branchen til det her.

Jeg tror faktisk, at det også ville føre til, at man måske ville kigge mere åbent på alle mulige løsninger. Hr. Johs. Poulsen var inde på, at der kunne være andre løsninger. Jamen hvis branchen selv var med til at finansiere det, så ville de jo også være meget mere interesserede i, at det her blev løst, end de er i dag, så jeg mener, at nøglen til en effektiv indsats er en finansieringsmodel, hvor pelsdyrbranchen er med.

Hvis det så var sådan, at de var så fattige for tiden, at det gik dem så dårligt, og at vi skulle tænke på, at vi ville komme til at lukke nogle erhverv, hvis vi pålagde dem at være med til at rydde op efter sig, så ville det være noget andet, men jeg vil sige, at sådan er tilstanden jo mildt sagt ikke.

Kl. 17.15

Det sidste, jeg vil sige lidt om, er tilsynet. Jeg synes, vi lige i udvalgsarbejdet må kigge på, om det virkelig er så effektivt. Jeg hørte hr. Christian Wedell-Neergaard sige, at det var meget effektivt og meget målrettet, og der var tilsyn hvert andet år osv. til hver minkfarm. Det vil jeg gerne have belyst i udvalgsarbejdet. De ting, jeg har hørt, tyder ikke på det, men det må vi jo undersøge i udvalgsarbejdet. Vi er grundlæggende positive over for at flytte det til kommunerne.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Det er nu hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Enhedslisten vil gerne starte med at sige, at vi er positivt indstillet over for Socialdemokraternes forslag om en handlingsplan til bekæmpelse af

undslupne mink i naturen. Vi mener, at det er et forslag, som indeholder en række fornuftige initiativer, og som også retter sig imod et stort problem, som der er brug for, at der bliver taget håndfast fat på.

Enhedslistens udgangspunkt er sådan set, at vi ikke mener, at man bl.a. af dyrevelfærds-mæssige grunde overhovedet burde operere med burmink i Danmark, så set fra vores synspunkt burde man på lang sigt ikke have noget problem af den her slags.

Men det drejer sig jo ikke kun om dyrevelfærd. Kendsgerningen er, at man har en faunaforurening i forbindelse med burmink, og at man også kan konstatere, at der sker en række skader på grund af de undslupne mink. Der synes vi sådan set i udgangspunktet, at det ville være helt oplagt at lade minkproducenterne stå for at dække de udgifter, der var i forbindelse med at fjerne den forurening, som deres produktion er skyld i. Hvis det er sådan, at man ikke mener, at producenterne bør kunne hæfte for det i fællesskab, synes vi jo, at man så må finde metoder til så at sige at finde ud af, hvad det er for nogle mink, som løber rundt i naturen. Socialdemokraterne nævner – men løber vist nok lidt fra forslaget selv i sine bemærkninger – muligheden for, at man forsyner de her burmink med en chip til identifikation.

Det, der også kunne være interessant i den sammenhæng, var, at så kunne vi måske også få en lille smule indtryk af, hvor stor en del af forureningen der nu også stammer fra disse såkaldte befrielsesaktioner, som jeg sådan set er meget enig med dem, der var inde på det tidligere i dag, er en relativt tåbelig måde at forsøge at hjælpe naturen og dyrevelfærden på, fordi det stort set kun har negative konsekvenser. Men et sådant forsøg på at holde lidt mere styr på, hvad det er for nogle mink, der forsvinder, kunne vi måske godt synes var fornuftig. Men det er klart, at vores holdning til det her selvfølgelig også er præget af, at vi grundlæggende mener, at det er en produktion, som vi sådan set godt kunne undvære i Danmark.

Vores udgangspunkt i det videre arbejde er altså, at vi vil se positivt på Socialdemokraternes forslag, og vi vil da også i forlængelse af de indlæg, der i dag er kommet om, hvilken fortræffelig proces man allerede er i gang med, interesse os lidt for at stille nogle spørgsmål for at få opklaret, i hvor stor udstrækning det nu også går helt så godt og helt i den rigtige retning, som det er blevet antydnet. I den forbindelse vil vi

også se på, om vi ikke kunne få tilslutning til nogle af Socialdemokraternes forslag, også fordi jeg forstod på Dansk Folkepartis indlæg her i dag, at det mest var karakteriseret ved, at tingene ikke var belyst nok til, at man kunne tage stilling.

Det kunne jo være, at vi kunne medvirke til at få sagen belyst, sådan at Dansk Folkeparti også i denne sag kunne nå frem til at have en holdning, selv om det selvfølgelig ikke er nogen garanti for, at det bliver en fornuftig holdning.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak. Jeg skal nu give ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Jytte Wittrock.

Jytte Wittrock (S):

Det er jo egentlig fru Mette Gjerskovs sag, men da fru Mette Gjerskov ikke kunne være til stede, så tager jeg sagen for hende her i dag.

Jeg vil starte med at sige tak for de positive tilkendegivelser fra Det Radikale Venstre, fra SF og fra Enhedslisten og så i øvrigt også klamre mig lidt til, at der måske kan flyttes lidt på Dansk Folkepartis holdning til sagen. Men jeg er lidt ked af, at man i øvrigt står sådan lidt klippefast fra regeringspartierne side, selv om jeg nu alligevel synes, at jeg hørte, at Venstre måske også kan flytte sig, men alt må komme an på en prøve.

Kl. 17.20

Jeg vil først opsummere, hvad det er for et problem, vi står over for. En mink kan udrydde en fuglekoloni; mink er en trussel mod vores fuglebestand, som må tages mere alvorligt. Vi laver naturgenopretning og fuglebeskyttelsesområder, men i stedet for at vi sikrer fuglene gode levesteder, bliver de et smukt anrettet festmåltid for undslupne mink. Derfor må vi til at bekæmpe mink i naturen yderligere.

I de senere år er det blevet mere og mere klart, at minkene nu kan formere sig ude i naturen. Der er sket en stigning på 500 pct. i antallet af nedlagte mink. Der opstår vilde bestande af mink, og de breder sig og bliver et større og større problem.

Vi Socialdemokrater mener ikke, at regeringen tager problemet seriøst nok. Vi mener ikke, at regeringen handler hurtigt nok. Det er vi ikke ene om at mene. Som det seneste eksempel på det kan jeg henvise til en udtalelse fra Pelsdyr-

avlerforeningen, som er meget aktuel, nemlig fra den 1. marts i år, hvor de siger:

Vi finder nu anledning til at fremføre et kontant ønske om, at der sikres større fremdrift i minkprojektet med særlig fokus på den praktiske bekæmpelse. Citat slut.

Det er netop det, vi gerne vil med dette forslag: at få gang i bekæmpelsen af mink i naturen. Miljøministeren har nedsat arbejdsgrupper og udvalg og lavet pilotprojekter, alt sammen fint nok, men bare ikke tilstrækkeligt. Ministeren har ikke udvist rettidig omhu, og problemet bliver større for hver dag, der går. Vi Socialdemokrater mener, at det må være slut med at sende sagen i udvalg. Nu må der handling til. Der skal laves et egentligt bekæmpelsesprogram, og det skal primært finansieres af minkavlerne. Og jeg er i øvrigt meget taknemlig for, at der også i det her tilfælde er en forholdsvis bred tilslutning til, at den, der sviner, skal betale.

Som led i et større fokus på området vil vi også gerne flytte tilsynet med minkfarmene fra fødevareregionerne, som jo primært tager sig af fødevarerreguleringen, til kommunernes miljøarbejdere.

Vi ønsker højere bødestraf til de få minkavlere, som endnu ikke har måttet have forstået, at de skal sikre deres minkfarme mod, at minkene kan slippe ud.

Og endelig vil vi én gang for alle have gjort op med myten om, at havnefogeder kan sætte mink ud for at bekæmpe rotter i havnene.

Det paradoksale i hele den sag er, at alle, vi har talt med, mener, at det er et stort problem, og at alle gerne vil være med til en hurtig indsats. Minkavlerne selv, jægerne, de naturinteresserede og ornitologerne, alle med interesse for den her sag er enige med os i, at der med minkavlernes ord skal ske større fremdrift, især med den praktiske bekæmpelse. Den eneste, der lader sig nøje med pilotprojekt og forundersøgelser, er miljøministeren.

Derfor håber jeg, at vi under udvalgsarbejdet kan opnå enighed om at tage et stort skridt for fuglelivet i Danmark, og jeg håber, at vi kan opnå enighed om en effektiv bekæmpelse af mink i den danske natur.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 197: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. (Bekæmpelse af menneskehandel og samkøring af oplysninger om evakuerede m.v.).

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj). (Fremsat 28/3 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Irene Simonsen (V):

Menneskehandel er desværre et stigende globalt problem, og problemet er i høj grad også til stede i Danmark. Desværre kan vi tit og ofte læse i aviserne om nogle af dem, som bliver ofre for menneskehandel. Hvor mange der bliver udsat for denne form for forbrydelse i Danmark, ved vi ikke helt præcist, men problemet eksisterer.

Én ting er dog helt sikker: I mine øjne er menneskehandel en meget alvorlig forbrydelse, som vi ikke bør se på med milde øjne. Jeg synes, at menneskehandel er dybt beklageligt og forargeligt, og det er noget, som vi må og skal gøre noget ved. Derfor er vi også i Venstre varme fortalere for det her lovforslag. Lovforslaget indeholder nemlig en lang række gode og konkret bud på, hvordan vi bekæmper menneskehandel.

Kl. 17.25

Der er specielt tre ting – hvis vi lige et kort øjeblik dykker ned i teksten – som jeg meget gerne vil fremhæve.

For det første er vi i Venstre tilfredse med, at den såkaldte refleksionsperiode udvides. Den nuværende praksis med 30 dages udrejsefrist bliver skrevet ind i udlændingeloven, og derudover bliver der også givet mulighed for at udvi-

de udrejsefristen i op til 100 dage, hvis udlændingene samarbejder med de danske myndigheder om hjemsendelsen. Det betyder kort sagt, at vi på langt bedre vis kan sikre, at den udviste får en ordentligt tilrettelagt og velforberedt hjemsendelse. På den måde sikrer vi en anstændig og menneskelig behandling af den enkelte.

For det andet er vi i Venstre meget positive over for, at der nu bliver gjort en ekstra indsats for børn, som har været udsat for menneskehandel. Fremover skal alle børn have udpeget en kvalificeret repræsentant. Repræsentantens opgave er kort fortalt at sikre, at alt går rigtigt til, og at barnet får den nødvendige og korrekte behandling. Børn er ekstra sårbare, og der er det vigtigt, at vi hele tiden har fokus rettet imod at forbedre deres forhold. Derfor medfører lovforslaget også, at eftersøgningsordningen efter et uledsaget barns forældre bliver udvidet. Fremover skal der iværksættes en eftersøgning, hvis blot det er til den mindste fordel for barnet.

Den tredje ting, som jeg gerne vil fremhæve, handler om indberetning af proformaægteskaber. I Venstre synes vi, at også kommunerne skal have mulighed for at indberette tilfælde af proformaægteskaber, hvilket ikke er muligt med de nuværende regler. Det er vigtigt, at alle proformaægteskaber bliver indberettet, da det på ingen måde skal være muligt at opnå opholdstilladelse i Danmark på en falsk og urigtig baggrund.

Det er ingen hemmelighed, at det her lovforslag i vid udstrækning er inspireret af den ambitiøse handlingsplan mod menneskehandel, som regeringen for nylig lancerede. Både handlingsplanen og dette lovforslag lægger op til en øget og forbedret indsats i kampen imod handel med mennesker.

Handlingsplanen imod menneskehandel løber fra år 2007 til år 2010, og den indeholder som sagt en lang række gode tiltag. Imidlertid kommer man ikke langt med gode intentioner og fine ord. Derfor skal der naturligvis også følge en pose penge med. Venstre har været med til at øremærke 70 mio. kr. til indsatsen imod menneskehandel over de næste 3 år. Og hvis man mener det oprigtigt, når man siger, at man vil bekæmpe menneskehandel samt forbedre hjælpen til de udsatte ofre, må man nødvendigvis også være fortalere for det her lovforslag.

Alt i alt står vi med et solidt lovforslag, som vi i Venstre er yderst tilfredse med.